द्वादशीपरमिति मदनरत्ने। गौडास्तु श्रवणद्वादशीपरमाहुः अत्रविधिर्मदनरत्ने विष्णुधर्मे "तस्मिन् दिने तथा स्नानं यत्र क्वचन सङ्गमे। दध्योदनयुतं तस्यां जलपूर्णं घटं द्विजे। वस्त्रसंवेष्टितं दत्त्वा छत्रोपानहमेव च। न दुर्गतिमवाप्नोति गतिमग्र्यां च विन्दति"।

दशावतारद्वादश्यो हेमा०व्र० उक्तो यथा विष्णुपु०

"मार्गशीर्षे सिते पक्षे द्वादश्यां समजायत। मत्स्यो विष्णुः समाहात्म्यः तस्येष्टेयं सदा तिथिः। एकादश्यामुपोष्यादौ पठन् मत्स्यावतारकम्। शृण्वन् सौपर्णमन्त्रं च कारयित्वा वदेदिदम्।' विष्णुर्मे प्रीयतां मत्स्य इत्युक्त्वा ब्राह्मणाय तम्। यो दद्यात् स सुखी भूत्वा विष्णुलोकं व्रजेच्छुभम्। पौषे मासि सिते पक्षे द्वादश्यां समजायत। कूर्मरूपी स भगवान् तस्येष्टेयं सदा तिथिः। एकादश्यामुपोष्यादौ पठन् कूर्मञ्च तारकम्। शृण्वन् सौवर्णं कूर्मञ्च कारयित्वा वदेदिदम्। विष्णुर्मे प्रीयतां कूर्म इत्युक्त्वा ब्राह्मणाय तम्। यो दद्यात्स सुखी भूत्वा विष्णुलोके महीयते। यो मर्त्यो माघशुक्लस्य द्वादश्यां तु विशेषतः। उपोष्य भक्त्या वाभ्यर्च्य वराहं रुक्मनिर्मितम्। दद्यात्पठेच्च चरितं वाराहं हरिमुत्तमम्। वराहजन्मदिवसे विप्राय श्रद्धयान्वितः। सुरमेतं समासाद्य मोदते कालमक्षयम्। वराहविष्णुप्रीतिञ्च कूर्मदेवं यथातथम्। नारसिंहं फाल्गुने तु एकादश्यां सिते शुचिः। उपोष्याभ्यर्चयेद्भक्त्या नारसिंहभवे दिने। सौवर्णं नारसिंहं च कृत्वा शक्त्या द्विजाय तु। दद्यान्नृसिंहचरितमिदं शृण्वन् पठंश्च वा। शत्रून् विजित्येह लक्ष्मीं प्राप्य नित्यं नरोत्तमः। पातालस्वर्गमाप्नोति नागदैत्याङ्गनायुतम्। चैत्रे मासि सिते पक्षे एकादश्यामुपोषितः। वामनस्य दिनेऽभ्यर्च्य वामनं पुरुषोत्तमम्। सौवर्णं वामनं दद्यात् पठेद्भक्त्या च यो नरः। स चिरं वामनस्येदं शृणुयाद्वाप्युपोषितः। स धनैरन्वितो भुक्त्वा भोगानिह च मानुषान्। ब्रह्मलोकमवाप्नोति विद्वान्नामानुतत्परः। वैशाखशुक्लैकादश्यामुपोष्याभ्यर्चयेच्छुचिः। जामदग्न्यं तथा रामं दद्याद्विप्राय रुक्मजम्। ज्यैष्ठशुक्लैकादश्यामुपोष्य द्वादशीदिने। रामं दाशरथिं रौक्मं पूजयेद्भक्तिभावतः। इदं च रामचरितं शृणुयाद्वा पठेन्नरः। रामस्य जन्मदिवसे (कल्पभेदादविरुद्धम्) तथा दाशरथेर्द्विजः। सीतारामन्तु सौवर्णं यो विप्राय प्रयच्छति। द्वादश्यां रामचरितमिदं शृण्वन् पठंश्च वा। स इन्द्रलोकं लभते रामस्यैव प्रसादतः। इह कीर्त्तिमवाप्नोति धनं पुत्रांश्च जीवितम्। आषाढ़मासि शुक्लां य उपोष्यैकादशीं द्विजः। द्वादश्यामर्च्चयेद्रामं रौहिणेयं महाबलम्। रौहिणेयस्य रामस्य तिथौ जन्मनि सूत्तमे। सौवर्णं ब्राह्मणायापि रामं दद्यात्सपात्रकम्। स नागलोकमाप्नोति यावदिन्द्राश्चतुर्दश। इह स्त्रीभोगमाप्नोति बलवान्नीरुजो भवेत्। श्रावणे मासि शुक्लां य उपोष्यैकादशीं द्विजः। द्वादश्यामर्चयेत् कृष्णं रुक्मिणीसहितं शुचिः। रुक्मप्रतिकृतिं कृत्वा दद्याच्च ब्राह्मणाय च। पठेच्च कृष्णचरितं कृष्णजन्मदिने (कल्पभेदादविरुद्धम्) शुचिः। श्रावणे शृणुयाद्वापि य इदं पुरुषोत्तमः। स मुच्यतेऽस्मात् संसारात् भुक्त्वा भोगमनुत्तमम्। यस्तु भाद्रपदे मासि एकादश्यामुपोषितः। शुक्लायामर्चयेत् कल्किं विष्णुं सौवर्णमच्युतम्। द्वादश्यां जन्मदिवसे कल्किविष्णुः सुरेश्वरः। दद्याद्विप्राय तं वापि भक्त्यानुष्ठानतो मुदा। पठेदिदं कल्किविष्णोश्चरितं शृणुयात्ततः। जनलोकमवाप्नोति कृते जन्म लभेद्युगे। तस्मिँस्तस्मिंस्तु दिवसे दत्तं विष्ण्ववतारकम्। अर्चयन्तु सुराः सर्वे भवेयुः सर्वदार्चिताः'। ति० त० नारदीये 'वैशाखशुक्लपक्षे तु द्वादशी वैष्णवी तिथिः। तस्यां शीतलतोयेन स्नापयेत् केशवं शुचिः'। इयं पिपीतकी द्वादशी। अत्र 'षष्ठीसमेता कर्तव्या सप्तमी नाष्टमीयुता। पतङ्गोपासनायेह षष्ठ्यामाहुरुपोषणम्। एकादश्यां प्रकुर्वन्ति उपवासं मनीषिणः। उपासनाय द्वादश्यां विष्णोर्यद्वदियं तथा'। इति भविष्यपुराणेन एकादश्युपवासानन्तरं द्वादश्यां विष्णूपासनाया उक्तत्वादत्रापि तथा व्यवहरन्तीति नात्र युग्मादरः। द्वादशीक्षयेतूपवासानन्तर्य्यं विनापि पूजेति। इयं पूर्ववचनोक्तषष्ठीयुता सप्तमीवत्। आषाढ़द्वादश्यादिषु शयनादिकं प्रागुक्तवचनात् भविष्योत्तरे 'द्वादशी श्रवणोपेता सर्वपापहरा तिथिः। बुधवारसमायुक्ता ततः शतगुणा भवेत्। तामुपोष्य समाप्नोति द्वादशद्वादशीफलम्'। उभयदिने तल्लाभे तु एकादशीयुता ग्राह्या। 'द्वादशी च प्रकर्तव्या एकादश्यायुता विभो। सदा कार्य्या च विद्वद्भिर्विष्णुभक्तैश्च मानवैः" इति स्कान्दात्। यदा त्वेकादश्यामेव श्रवणा तदा तामुपवसेत् तथाच नारदः "याः काश्चित्तिथयः प्रोक्ताः पुण्या नक्षत्रयोगतः। तास्वेव तद्वतं कुर्य्यात्